

შირაქი

SHIRAKI

გამოქვეყნდა 1937 წლიდან
დედოფლისწყაროს მუნიციპალიტეტის გაზეთი

№12 (10.020)
16-23 აპრილი 2022 წელი
ფასი: 60 თეთრი
ყოველკვირეული გამოცემა

ახალი მრიცხველები დედოფლისწყაროს!

ბრაზიკი წყალზე და მოსახლეობის უსვლელი სკაპისტიჟი

დედოფლისწყაროში წყლის მრიცხველების ჩანაცვლების პროცესი იწყება. გაზეთ „შირაქი“ ინფორმაციით, მოსახლეობის უზოგადიან კვალი მრიცხველების დამონტაჟი განხორციელდება და მათ აღგილს ახალი, თანამედროვე მრიცხველები დაიკაპებს, რომლებიც საცხოვრებელი სახლების წინ დამონტაჟდება.

სიახლის დანერგვის აუცილებლობა მას შემდეგ დადგა დღის წესრიგში, რაც პრობლემები შეიქმნა მოხმარებული წყლის ანათვლის აღების პროცესში. „მოგესხენებათ, რომ წყლის მრიცხველები მოსახლეობას ეზოებში აქვს დამონტაჟებული. ოჯახის წევრები სახლში თუ არ არიან, ეზოში შესვლა და დახარჯული წყლის მონაცემების აღება ვერ ხორციელდება. ამის გამო, ჩვენს თანამშრომლებს ერთ ადგილას რამდენჯერმე უნევეთ მისვლა და ზოგჯერ ვერც ახერხებენ საჭირო მონაცემების აღებას. ეს კი პრობლემას ქმნის გადასახადის თვალსაზრისით“-აცხადებენ გაერთიანებული წყალმომარაგების კომპანიის დედოფლისწყაროს სერვის ცენტრში.

მოსახლეობის ერთი ნაწილი სკეპტიკურად შეხვდა მოსალოდნელ სიახლეს. ისინი ფიქრობენ, რომ გარეთ გატანის შემთხვევაში, მრიცხველების სათანადო დაცვა ვერ მოხდება და ისინი დაზიანებისგან არ იქნება დაზღვეული. წყალმომარაგების კომპანიაში უსაფუძვლოს და აბსურდულს უწოდებენ მოსახლეობის ეჭვებს და ამბობენ, რომ ახალი მრიცხველების მონტაჟი სათანადო უსაფრთხოების ნორმების გათვალისწინებით მოხდება და დაჩიპული მრიცხველიდან მოხმარებული წყლის აღრიცხვაც გაცილებით იოლად და ეფექტურად განხორციელდება.

ძველი მრიცხველების ახლით ჩანაცვლების პროექტი მოსახლეობის კიდევ ერთი უკმაყოფილების მიზეზი გახდა: აბონენტები ფიქრობენ, რომ ახალი მრიცხველების გარეთ გამოტანა მათივე სახსრებით მოხდება. ამის პრეცედენტი უკვე დაფიქსირდა-რამდენიმე ოჯახმა მუშახელი დაიქირავა და ახალი მრიცხველისთვის განკუთვნილი ორმო მათ გაათხრებინა. ამ ფაქტს უარყოფენ წყალმომარაგების კომპანიაში და აცხადებენ, რომ ყველა საჭირო სამუშაოს ტენდერში გამარჯვებული კომპანია შეასრულებს. როგორც „შირაქმა“ გაარკვია, ახალი მრიცხველების მონტაჟს სამშენებლო კომპანია „კომფორტი“ ახორციელებს.

წყლის მრიცხველების ცვლილების პროცესს წყლის გრაფიკის ცვლილებაც მოჰყვა. გაზეთ „შირაქის“ ინფორმაციით, დედოფლისწყაროელები სასმელ წყალს დღეგამოშვებით მიიღებენ.

მწვანე და სუფთა გარემოსათვის

დედოფლისწყაროს მუნიციპალიტეტში, კახეთის მხარის ადმინისტრაციის, მერიის მხარდაჭერითა და საქართველოს მწვანეთა მოძრაობა/დედამინის მემბრები - საქართველოს“ ინიციატივით, დედამინის დღესთან დაკავშირებული კვირეულის კამპანიის „დავასუფთავოთ საქართველო“ ფარგლებში დასუფთავების აქცია გაიმართა.

კამპანიის ფარგლებში, ქალაქად და ადმინისტრაციულ ერთეულებში, საყოფაცხოვრებო და სხვა სახის მყარი ნარჩენებისაგან დასუფთავდა ქალაქის სკვერები, ელიის მთისა და შინმოუსვლელთა მემორიალის მიმდებარე ტერიტორია. დასუფთავების აქციაში მონაწილეობა მუნიციპალური ა(ა)იპებისა და ადმინისტრაციული ერთეულების წარმომადგენლებმა მიიღეს.

აქციის მთავარი გზავნილია გარემოსდაცვითი ცნობიერების ამაღლება, მწვანე და სუფთა გარემოს შენარჩუნება და ამ კუთხით მოქალაქეობრივი პასუხისმგებლობის გაზრდა.

საქართველო 191 ქვეყანას შორის პირველ ადგილზეა უკრაინისთვის 400 ტონა ჰუმანიტარული ტვირთის მიწოდებით. შესაბამისი ოფიციალური მონაცემებს უკრაინის სახელმწიფო ფოსტა „Ukrposhta“ აქვეყნებს.

ამავე უწყების ცნობით, საქართველო იმ 14 ქვეყანას შორისაც დასახელდა, რომელიც ფიზიკურ და იურიდიულ პირებს აძლევს საშუალებას უფასოდ გააგზავნონ საფოსტო გზავნილები (ამანათები) უკრაინის მიმართულებით მათთვის სასურველ ადრესატებთან. „ukrposhta“ მონაცემებით, მეორე ადგილზეა რუმინეთი - 80 ტონა ჰუმანიტარული ტვირთით, მესამეზე კი ბელგია 40 ტონა ტვირთით. უკრაინის ფოსტის მიერ გამოქვეყნებული ინფორმაცია 1-ლი აპრილის მონაცემებს ასახავს. საქართველოს პრემიერ-მინისტრ ირაკლი ლარიბაშვილის გადაწყვეტილებით, უკრაინაში პირველი ჰუმანიტარული ტვირთი თებერვალში გაიგზავნა. ასევე საქართველოს პრემიერ-მინისტრის გადაწყვეტილებით, ქვეყნის ყველა რეგიონის სახელმწიფო რწმუნებულებისა და მთავრობის რეგიონებთან ურთიერთობის დეპარტამენტის ჩართულობით,

მთელი საქართველოს მასშტაბით, ჰუმანიტარული ტვირთი შეგროვდა და უკრაინაში გაიგზავნა რამდენიმე კვირის წინ. უკრაინელთა დასახმარებლად ჰუმანიტარული ტვირთი შეგროვდა და უკრაინაში გააგზავნა საქართველოს პარლამენტმა, თბილისის მერიამ, საპატრიარქომ, სურსათის ეროვნულმა სააგენტომ. გარდა ამისა, მთავრობის ინიციატივით, სააგენტომ „ანარმოე საქართველოში“ კამპანია „ანარმოე უკრაინისთვის“ წამოიწყო, რომლის ფარგლებშიც ქართული კომპანიების წარმოებული ან მათ მიერ შეძენილი სხვადასხვა საჭიროების პროდუქცია უკრაინაში სამ ეტაპად გაიგზავნა. უკრაინაში ჰუმანიტარული ტვირთების გაგზავნა ლოგისტიკურად „საქართველოს ფოსტამ“ უზრუნველყო უკრაინის ფოსტასთან თანამშრომლობით. ამასთან, „საქართველოს ფოსტამ“ დაიწყო კამპანია და უკრაინელი ხალხის სოლიდარობის ნიშნად, საქართველოს მთავრობის გადაწყვეტილებით, ფიზიკური პირებისგან, უფასოდ აგზავნის ჰუმანიტარული დანიშნულების საფოსტო გზავნილებს უკრაინის მიმართულებით. ასევე, „საქართველოს ფოსტის“ თა-

ნამშრომლებმა, უკრაინის სახელმწიფო ფოსტის „Ukrposhta“ თანამშრომლებს, სოლიდარობის ნიშნად, გაუგზავნეს ჰუმანიტარული დანიშნულების ამანათი. უკრაინაში ომის დაწყებიდან დღემდე საქართველოდან უკრაინელი ხალხის დახმარების მიზნით, სხვადასხვა საჭიროების პროდუქცია, მათ შორის საკვები და სასმელი პროდუქცია, პირველადი მოხმარებისა და სამედიცინო დახმარების ნივთები გააგზავნა.

თურქეთიდან იმპორტირებული წამლების სია გაფართოვდა

თურქეთიდან იმპორტირებული წამლების შეძენა 7 დიდ საფთვობაში შესაძლებელია. იაფი მედიკამენტები „ფარმადეპო“-ს, „ავერსი“-ს, „PSP“-ს, „იმპექსი“-ს, „GPC“-ს, „ფარმასახლი“-ს და „დოიჩე აფთიაქი“-ს ქსელშია ხელმისაწვდომი.

თურქეთიდან იმპორტირებული პრეპარატებისა და მიწოდებული ფარმაცევტული დაწესებულებების სია მუდმივ რეჟიმში იზრდება. თურქეთიდან მედიკამენტების იმპორტის ტემპის გაზრდის მიზნით, ჯანდაცვის მინისტრის ინიციატივით, სამედიცინო და ფარმაცევტული საქმიანობის რეგულირების სააგენტო სამკურნალო საშუალებებს პროაქტიულად არეგისტრირებს. აღნიშნული წესით, სააგენტომ უკვე 213 პრეპარატი დაარეგისტრირა, რომელთა ქვეყანაში შემოტანა, ფარმაცევტული კომპანიებს კიდევ უფრო გამარტივებული წესით შეუძლიათ. ცვლილება ქვეყანაში მედიკამენტების იმპორტს კიდევ უფრო გამარტივებს და საქართველოს ბაზარზე, ფარმაცევტული პროდუქტის ფართო ასორტიმენტის არსებობას უზრუნველყოფს. შეგახსენებთ, რომ საქართველოს პრემიერ-მინისტრის გადაწყვეტილებით, თურქული ფარმაცევტული ბაზრის გახსნის შედეგად, მედიკამენტების ფასი, საშუალოდ, 60-80%-ით შემცირდა. თურქეთიდან იმპორტირებული წამლების ჩამონათვალი მონოდებულია ფარმაცევტული სექტორის მიერ და განახლდება კომპანიებისგან მიღებული ინფორმაციის შესაბამისად. მედიკამენტების ჩამონათვალსა და აფთიაქების მისამართებს, სადაც მათი შეძენა არის შესაძლებელი ქვემოთ გაცეცანით:

Table with 3 columns: 'თურქეთიდან იმპორტირებული პრეპარატების ჩამონათვალი „ავერსი“-ს ქსელში.', 'თურქეთიდან იმპორტირებული პრეპარატების ჩამონათვალი „PSP“-ს ქსელში.', and 'თურქეთიდან იმპორტირებული პრეპარატების ჩამონათვალი „იმპექსი“-ს ქსელში.' Each column lists various medications and their prices.

ვენახეების შესახებ საკადასტრო მონაცემების განახლება მიმდინარეობს

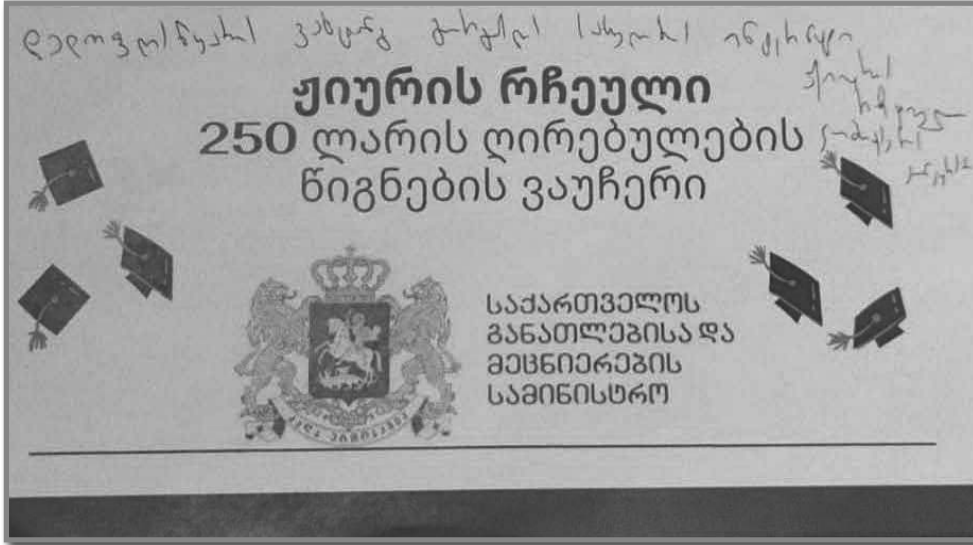
ვენახეების შესახებ საკადასტრო მონაცემების განახლება მუდმივად მიმდინარეობს. კახეთსა და რაჭა-ლეჩხუმში, ღვინის ეროვნული სააგენტოს თანამშრომლები, ამბროლაურისა და კახეთის რვა მუნიციპალიტეტის ადმინისტრაციულ ცენტრებში ვენახეების საკადასტრო ინფორმაციის განახლების სამუშაოებს რეგულარულად ასორციელებენ.

ვენახეების კადასტრის პროგრამა კახეთისა და რაჭა-ლეჩხუმის რეგიონებში 2021 წელს დასრულდა. ამ ეტაპზე, ვენახეთან დაკავშირებული ცვლილებების, როგორებიცაა ყიდვა-გაყიდვა, გაქირავება, გარეუქება, გაშენება ან ამოძირკვა, შესახებ ინფორმაციის განახლება მიმდინარეობს. ღვინის ეროვნულმა სააგენტომ ვენახეების კადასტრის პროგრამა 2014 წელს დაიწყო. შედეგად, კახეთისა და რაჭა-ლე-

ჩხუმის რეგიონებში შეკრებილია ინფორმაცია 42 966 ჰა ვენახის, 35 336 მევენახის და 113 093 ნაკვეთის შესახებ. მოქმედი რეგულაციით, საკადასტრო ამონაწერის გარეშე, მევენახე ღვინის საწარმოს ყურძენს ვერ ჩააბარებს. საქართველოს ვენახეების ეროვნული კადასტრის შექმნა უზრუნველყოფს რთველის პროცესის გამარტივებას და გამჭვირვალედ ჩატარებას. ვენახეების კადასტრი იქმნება თითოეული ვენახის ნაკვეთის იდენტიფიკაციის და რეგისტრაციის შესახებ დეტალური ინფორმაციის (ვენახში არსებულ ვაზის ჯიშებს, დარგვის თარიღს, ვენახის მდგომარეობას და ა.შ.) შეგროვებით. 2022 წელს, ვენახეების კადასტრის პროგრამა ქვემო ქართლის, შიდა ქართლის, მცხეთა-მთიანეთისა და სამცხე-ჯავახეთის რეგიონებში განხორციელდება და უახლოეს მომავალში საქართველოს მევენახეობის ყველა რეგიონს მოიცავს.

შევვალე უნარი - შექმენი კომიქსი!

საქართველოს განათლებისა და მეცნიერების სამინისტროს მიერ გამოცხადებულ სახელმწიფო ენის დღისადმი მიძღვნილ კონკურსში თამაზა: „შეცვალე უნარი- შექმენი კომიქსი ანუ ბრაფიკული წიგნი“, ა(ა)იპ წმინდა მიწა ვახტანგ გორგასლის სახელობის სკოლა ინტერნატის მე-8 კლასის მოსწავლეებმა მიიღეს მონაწილეობა. აღნიშნულ კონკურსში მონაწილეობა შექმნეს კომიქსი „გაგი აწუქი“.

14 აპრილს ჟიურიმ თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის სააქტო დარბაზში საზეიმოდ დააჯილდოვა გამარჯვებული კონკურსანტები. ჩვენი სკოლის მოსწავლეები მთელი საქართველოს მასშტაბით მოხვდნენ შერჩეული კონკურსანტების სიაში და დაიკავეს „უიურის რჩეულის“ მესამე საპრიზო ადგილი. სამინისტროს წარმომადგენლებმა საჩუქრად გადასცეს მთავარი ჯილდო 250 ლარიანი ვაუჩერი წიგნების შესაძენად და კონკურსში მონაწილეობის სერთიფიკატები. აღსანიშნავია, რომ კახეთის რეგიონიდან მხოლოდ ა(ა)იპ წმინდა მიწა ვახტანგ გორგასლის სახელობის სკოლა ინტერნატი იყო გამარჯვებულთა სიაში.

ა(ა)იპ წმინდა მიწა ვახტანგ გორგასლის სახელობის სკოლა ინტერნატის დირექციამ ფასიანი საჩუქრები გადასცა ქართული ენის დღესთან დაკავშირებით ჩატარებულ კონკურსში გამარჯვებულ მოსწავლეებს და პედაგოგს. სკოლის დირექცია მადლობას უხდის სკოლის სახელით მე-8 კლასის მოსწავლეებს და ლინა მასწავლებელს.

14 აპრილი დედოფლისფართში

სოფელ ხორნაბუჯის საჯარო სკოლის IX კლასში (რუსული სექტორი) ქართული ენის პედაგოგმა ლალი მენთეშაშვილმა 14 აპრილს - დედაენის დღეს მიუძღვნა ქართული ენის გაკვეთილი. მან გაიხსენა 1978 წლის 14 აპრილი, როგორც ეროვნული გამოღვიძების დღე ქართველი ერის ისტორიაში. ამ დღეს სტუდენტობის მასობრივი გამოსვლის შემდეგ ქართული ენა, როგორც უდიდესი ისტორიის, უდიდესი ტრადიციების მალაღვანელოვანი ენა დარჩა სახელმწიფო ენად.

14 აპრილს, დედაენის დღესთან დაკავშირებით, სამრეკლოს საჯარო სკოლაში რამოდენიმე ღონისძიება გაიმართა. მეორე კლასის მოსწავლეებმა, სამრეკლოს სკოლის პატარა მარგალიტებმა, უჩვეულო სანახაობა მოაწყვეს. დამსწრე საზოგადოებამ „ანბანის“ ზემი იხილა. სკოლამ მადლობა გადაუხადა მასწავლებელ ქალბატონ ნინო ხუციშვილს.

„მადლობა იმ სიყვარულისთვის, იმ სითბოსთვის, იმ ენერჯისთვის, რომელსაც არ ზოგავს ის პატარებისთვის. მადლობა იმისთვის, რომ თითოეული მოსწავლისთვის ყოველი დღე იწყება ხალისიანად. ბავშვებს ყოველთვის მიუხარიათ ნინო მასწავლებელთან. აი ეს არის ბედნიერება.“
„მრავალჭირანამადანახადი, უნატოფესი ენა ქართული, უფლაზე კარგად, რომლის ღაზათი შოთას ღქსშია გამოხატული.“

სიყვარულის კვირეული და „ანონიმური წერილების ყუთები“

დედოფლისწყაროს ახალგაზრდობის ცენტრმა „იბერია“, სიყვარულის დღესთან დაკავშირებით, სიყვარულის კვირეული 11 აპრილიდან დაიწყო.

11 აპრილიდან სკოლებში განთავსდა „ანონიმური წერილების ყუთები“, რომლის მეშვეობითაც მოსწავლეებს შესაძლებლობა მიეცათ, ანონიმურად გაეგზავნათ წერილები მუნიციპალიტეტის მასშტაბით, ნებისმიერ სკოლაში მათთვის სასურველი ადრესატისთვის. 13 აპრილს, კვირეულის ფარგლებში, მოეწყო ფილმის - „ჩემი სიძულვილის 10 მიზეზი“ ჩვენება. ეს ფილმი ახალგაზრდებმა თავად შეარჩიეს. აქტივობა გაგრძელდა 4 დღე. 15 აპრილს კი წერილები გადაეცათ ადრესატებს.

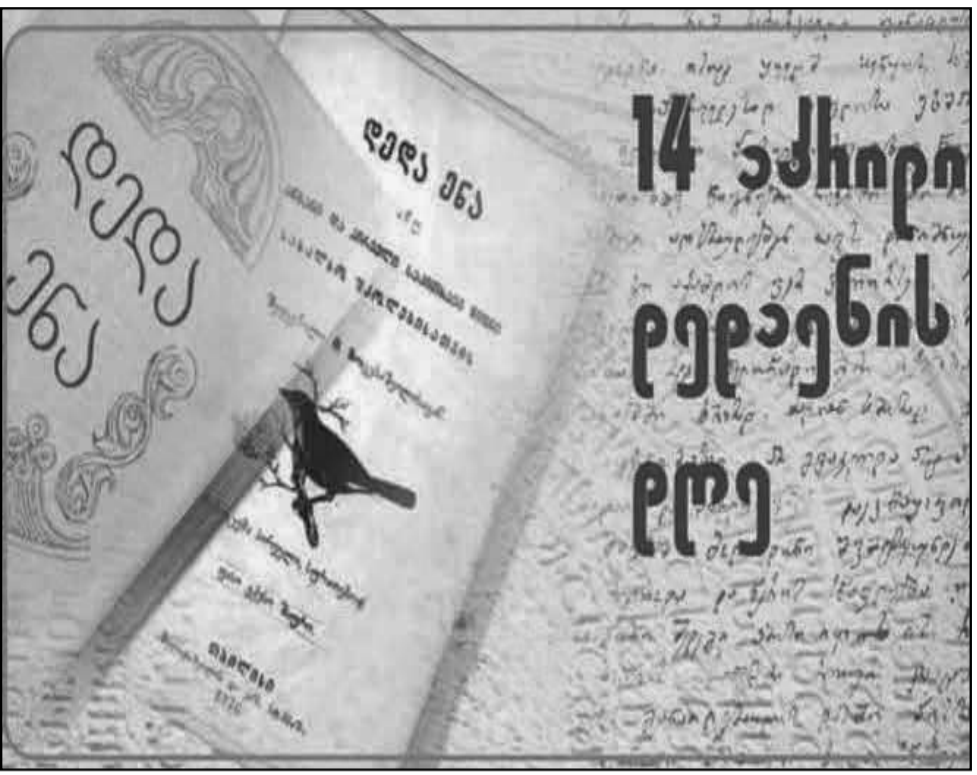

საქართველოს ყველა მოქალაქემ უნდა...

დაიწყო თუ არა საომარი მოქმედებები რუსეთმა უკრაინაში, მე და ჩემმა შვილებმა მაშინვე გავიხსენეთ ჩვენი ოდესელი ნაცნობები და ვეცადეთ დაკონტაქტება. ჩვენი ნაცნობობა კი ერთი უბრალო და ჩვეულებრივი ამბით დაიწყო.

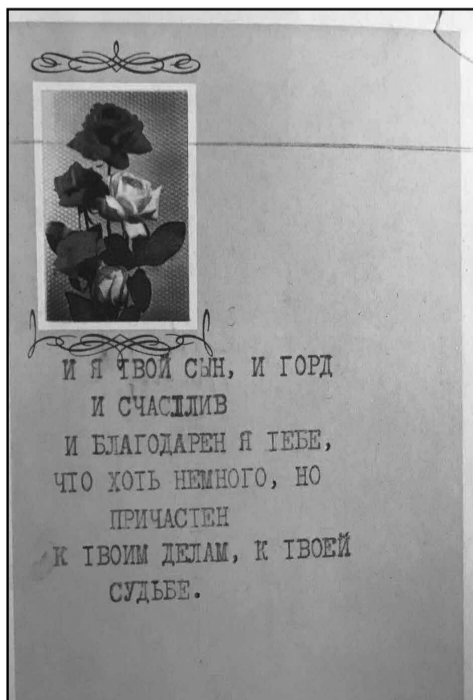
1986 წლის შემოდგომა იდგა. მაშინ თსუს ჟურნალისტიკის ფაკულტეტის დაუსწრებელი განყოფილების მეხუთეკურსელი გახლდით და ათდღიანი სასესიო გამოძახებიდან ვბრუნდებოდით თბილისი-ნიტელწყაროს ავტობუსით. ბოლო რეისი იყო და გზაში ბინდმა მოგვისწრო. ის-ის იყო ბოღბე-მალაროს გამოცვდით, რომ ავტობუსში ჩოჩქოლი შეიქმნა. გაირკვა, რომ ორი ახალგაზრდა, მშვენიერი ქალბატონი ოდესიდან მივლინებით მიდიოდნენ სიღნაღის რაიონის ხეტყის ბაზაში, რომელიც სოფელ მალაროს მისადგომებთან, ფაქტობრივად, მინდორში მდებარეობდა. გოგონები სასონარკვეთილებში ჩავარდნენ, რა გვეშველება, დაღამდა, არც გზაკვალი ვიცით და არც არავინ ნაცნობი გვყავს, რომ დავეკონტაქტოთო. დავანყარე და ვუთხარი, რომ წამოსულიყვენ ნიტელწყაროში, სასტუმროში დაბინავებულიყვენ და მეორე დღეს წასულიყვენ ბაზაზე. როგორც იქნა, დამშვიდდნენ. სტუმრები მივიყვანე მაშინდელ სატუმრო „შირაქში“ და აღმოჩნდა, რომ არც ერთი ადგილი არ იყო თავისუფალი. რას ვიზამდი, სახლში წამოვიყვანე. რაც კი შემეძლო, ქართული სტუმარ-მასპინძლობის ლაზათი მაქსიმალურად შევავგრძობინე. მშვენიერი დასამახსოვრებელი საღამო გამოვიდა. იმ შიშის შემდეგ, რაც მათ ავტობუსში გადაიტანეს, მაღლიერებას ვერ ფარავდნენ გულთბილი დახვედრის, უშუალოების და გულწრფელობისთვის. მეორე დღეს, ადრინადა ხორნაბუჯი ვაჩვენეთ, ქალაქის გასასვლელთან ელიის მთის მწოლიარე ქალიც დავანახეთ, გემრიელად ვასაუბრეთ და ჩემმა მეუღლემ ჩვენი მანქანით მალაროში, იმ ხეტყის ბაზაზე წაიყვანა, სადაც ისინი ოდესაში გაგზავნილი ხის მასალის ხარვეზების შესასწავლად იყვნენ ჩამოსული. მერე იყო მინერ-მოხერა, გულწრფელი მიპატიჟება, მისალოცი ბარათების გაცვლა-გამოცვლა, მაგრამ, სამწუხაროდ, ჩვენი საპასუხო ვიზიტი არ შედგა, ვერ მოვახერხეთ. კარგა ხანს ვკონტაქტობდით, მერე თანდათან ბევრი რამ შეიცვალა... ჩვენ თავისუფალი ქვეყანა გავხდით, მერე უკრაინაც გამოეყო დიდ საბჭოთა „ძმურ“ ოჯახს. ცხოვრების ქარტეხი-

ლებმა დროს გაატანა ეს ურთიერთობა და ერთ სასიამოვნო, ლამაზ მოგონებად აქცია. ახლა კი, როდესაც უკრაინაში გაუგონარი ვანდალიზმი ტრიალებს, როდესაც რუსეთი არ ინდობს ერთი ფუძიდან წამოსულ ხალხს, ისევე გაგვიახლდა ის დღეები, ალბათ, ისეთივე შეშინებულები და სასონარკვეთილები არიან ის ჩვენი ნაცნობი გალია და ნადია, როგორც მაშინ, მალაროს ხეტყის ბაზის ძებნისას, იქნებ ისევე სჭირდებათ ჩვენი თანადგომა და დახმარება, ვიფიქრეთ და დავინყე ძველი მიმონერის ძებნა. მისამართები კი ვიპოვნეთ, მაგრამ ხალხს, ჯერჯერობით, მცდელობის მიუხედავად, ვერ მივაგენით, ხმა ვერ მივანვდინეთ და ვერ შევეხიდეთ... მათი მიმონერის ძებნისას ერთ მოსანვევ ბარათს ნავანყდი. ის 1977 წლის 23 თებერვლით თარიღდება და სოფელ ნიტელწყაროს კულტურის სახლში საქართველოს საბჭოთა ხელისუფლების მიერ საბჭოთა არმიისა და სამხედრო საზღვაო ფლოტის დაარსების დღის აღსანიშნავ საზეიმო საღამოზე გვინევს პირველადი კომპავეირული ორგანიზაციის დაკლუბის ხელმძღვანელობის სახელით. ორყდიან მოსანვევს პირველ გვერდზე შესანიშნავი ვარდების თაიგული ამშვენებს, მეორე გვერდზე ასეთი ტექსტი აქვს წამძღვარებული: „და აი, მე შენი შვილი, ამაყი და ბედნიერი, მაღლობელი ვარ შენი, რომ თუნდ მცირედ, მაგრამ, მაინც მაქვს შეხება შენს საქმეებთან და ვარ შენი ბედის ნაწილი“. ეს ყველაფერი კი შავით თერთზე რუსულ ენაზეა დაბეჭდილი... ამის წამკითხველს გული მწარედ ამომიდულდა, ჩემს მეხსიერებაში გაცოცხლდა წარსული - ქართული მოსახლეობის უპირატესობის მიუხედავად, ეროვნული უმცირესობის „მიზეზით“ სახელმწიფო-სამეურნეო საქმის წარმოება ოფიციალურად რუსულ ენაზე მიმდინარეობდა რაიონის რამდენიმე სოფელში: ნიტელწყაროში (დღევანდელი ხორნაბუჯი), ლენინოვკაში (ჭოეთი) და საბათლოში. ქართული ენის, როგორც სახელმწიფო ენის ცოდნის აუცილებლობას ვერ გრძნობდნენ იქაური მოქალაქეები, ბევრი ისე დაიბადა, გაიზარდა, დაბერდა და წავიდა ამ ქვეყნიდან, რომ ქართულად არასოდეს უსაუბრია. ზოგს ენის უცოდინრობის გამო, ზოგს კი პრინციპულად. სამწუხარო ის არის, რომ ამის მომკითხავი არავინ იყო. პირიქით, რუსული ენის მცოდნეთ საკმაოდ დიდი უპირატესობა ჰქონდათ კარიერულ წინსვლაში, ამიტომაც იყო, რომ ნიტელწყაროს რუსულ

საშუალო სკოლაში ბავშვთა ყველაზე მაღალი კონტიგენტი იყო რაიონის მასშტაბით და მათში ქართველი მაღალჩინოსნობის შვილებს საკმაოდ დიდი ადგილი ეკავათ. ახლაც მწარედ მახსოვს უხერხულობის და შეღავათი თავმოყვარეობის განცდა, რასაც სოფლიდან ქალაქში ჩასული ახალგაზრდობა განვიცდიდით რუსული ენის მცირემცოდნეობის გამო. ოჯახებში საურთიერთო ენაც კი საზოგადოების მაღალ ემელონებსა და პრესტიჟულ ფენებში რუსული ენა იყო. ასე „რბილად“ მკვიდრდებოდა ჩვენში არამართო რუსული ენა, არამედ რუსული ხასიათი და ზნე. ქართული ენა გაივსო რუსული „კალკებით“. აქა-იქ თუ გაისმოდა პატრიოტ ქართველთა პოეტის ენის სინამდის დაცვის თაობაზე. თუმცა, ჩვენდა საამაყოდ, უნდა ვთქვათ, რომ დაემუქრა თუ არა ქართულ ენას არასახელმწიფოებრიობის სამიშროება, ერთ მუშტად შეიკრა ქართველი ერი, წინ აღუდგა „უფროსი ძმის“ ნებას და...1978 წელს ქართულ ენას სახელმწიფო ენის სტატუსი შეუნარჩუნდა. მწარედ მახსენდება, აგრეთვე სა-მოცდაათიან წლებში ჩემი სამწლიანი „მოღვაწეობა“ მარნეულის რაიონის სოფელ არაფლოს აზერბაიჯანულ საშუალო სკოლაში, სადაც ქართული ენის მასწავლებლად ვიყავი მივლენილი. ქართული ენის სწავლება მეხუთე კლასიდან იწყებოდა და ისეთი პროგრამა იყო, იმითი ენის სწავლა შეუძლებელი გახლდათ, თავად საგანი და მისი მასწავლებელი-მეასეხარისხოვანი. სოფელი და სკოლა აზერბაიჯანული იყო და სწავლებაც ამ ენაზე მიმდინარეობდა, მაგრამ საქმის წარმოება რუსული იყო. ამიტომ, მასწავლებელმაც და მოსწავლეებმაც რუსული უკეთ იცოდნენ, ვიდრე-ქართული. ბავშვებს უნერგავდნენ, რომ ისინი ქართულ მიწაზე კი არა „თავის მიწაზე“ სახლობდნენ. იმის საფრთხეს, რომ ასეთი მიდგომა არასასურველ შედეგებს მოიტანდა, მაშინვე მივხვდი და ახალი პროგრამის შემუშავების და ქართული ენის შესწავლის პირველი კლასიდან დაწყების შესახებ განათლების რაიონულ განყოფილებასა თუ სამინისტროს არაერთხელ მივწერე ვრცელი წერილი, მაგრამ დარჩა ის ხმა „ხმად მალაღებლისა უდაბნოსა შინა“. გვახსოვდეს, ერთ ენაზე მეტყველება არის ის უდიდესი საშუალება, რამაც ქვეყანა უნდა გააერთიანოს. საჭიროა, მეტი ძალისხმევა,

რათა ქართული ენა საქართველოს ყველა მოქალაქემ იცოდეს. ჩვენ კი ვხედავთ რომ არაქართულ სოფლებში ელემენტარული კომენტარის გაკეთებაც კი არ შეუძლიათ ადამიანებს, ისინი მხოლოდ ეროვნულ ენას ფლობენ და არ იციან სახელმწიფო ენა. დღეს 14 აპრილია, დედა ენის, ანუ ქართული ენის დღე. დრომ მოიტანა და პრობლემა იგივე გვაქვს, მხოლოდ ის განსხვავებაა, რომ ახლა „უპირველესი“ ინგლისური ენაა. ჯერ რუსული ენით დაბინძურებულ ჩვენს ენას ახლა ინგლისურსაც ვუმატებთ. ზოგჯერ ერთ ხუთსიტყვიან წინადადებაში სამი სიტყვა უცხოენოვანია, მაშინ, როდესაც ამ სიტყვებს მშვენიერი ქართული შესატყვისი სიტყვები აქვს. მე არ მაქვს პრეტენზია ისეთ სიტყვებზე, რომელიც ტექნოლოგიურმა და სამეცნიერო მიღწევებმა მოიტანა და დამკვიდრა საერთაშორისო ბაზარზე, მაგრამ როდესაც ყოველ მალაზიას თუ მომსახურების სხვა ობიექტს ინგლისურ ენაზე აქვს წარწერა და შესასვლელშიც ჰკიდია მინიშნება „ოპენ“, არ შეიძლება დავანეროთ „ლიაა?!“ როცა დაკეტილია, მაშინ არაფერი ანერია, მაშასადამე დაკეტილია. რას ვამბობთ ამ „ოპენით“, ქართული აღარ „გვეკერკება“?! ეს ძალიან უბრალო და მარტივი მაგალითი მოვიყვანე, თორემ ტელევიზორსა და სხვა საინფორმაციო საშუალებებში ხომ უცხო ენის უცოდინართათვის ნახევარი გაუგებარია, რას ლაპარაკობენ. დავფიქრდეთ, ამას ვინმე გვაძალებს თუ ჩვენი მეტიჩრობა. ვილაცა შემომიყვინებს, ეს გლობალიზაციაა... არა, ძვირფასებო, ყველაფერს აქვს გამოსავალი, თუ ეროვნულ ინტერესებს პირველ ადგილზე დავაყენებთ. არ ვამბობ, არაფერი შეიცვალოს-მეთქი, ენაც ცოცხალი ორგანიზმია, ვითარდება, მაგრამ ამ განვითარებაში მინიმუმის და მაქსიმუმის გარჩევა უნდა ვისწავლოთ. მე ჩემი გულსიტყვილი ვთქვი და ამდენი მით-მოეთი იმიტომ დამჭირდა, რომ წერილის სათაურში დაწყებული ფრაზა მაღალ ხმაზე დავამთავრო და ჩემი მთავარი სათქმელი ვთქვა, რომ საქართველოს ყველა მოქალაქემ უნდა იცოდეს ქართული ენა და ვალდებულია, დაიცვას მისი სინამდვილე და ეროვნული ხასიათი! დედა ენის დღეს გილოცავთ, ღირსეულად ატარეთ თქვენი პროვინცია.

УВАЖАЕМЫЙ ТОВАРИЩ!
23 февраля 1977 года в 7 часов вечера в доме культуры с.Цители-Цкаро состоялся вечер посвященный дню Советской Армии и Военно-Морского флота и установления Советской власти в Грузии.
ПРОСИМ ПРИСУТСТВОВАТЬ.
Комсомольская организация
и Совет Клуба.

ბიზნესი ქართულად - ანუ პატრიოტული ბიზნესის არსი

გვანცა სულ ახლახანს დაოჯახდა. მეუღლესთან ერთად გარკვეული პერიოდი ქირით უწევს ცხოვრება. ამიტომ საშუალო ფასად, 500 ლარად იშოვნა თბილისის ერთ-ერთ გარეუბანში ბინა. ყველაფერი კარგად მიდიოდა, ქირას დროულად იხდიდა და მეპატრონეც კმაყოფილი იყო მისი კეთილსინდისიერებით. მაგრამ... ყველაფერი ორმა მარტივმა სიტყვამ შეცვალა: რუსეთის მოქალაქეები. მეპატრონეს სულ მცირე დროში ცვლილება დაეტყო. მიზეზის ძებნაც რომ არ დაუწყია ისე, გვანცას ბინის დაცლა მოსთხოვა. გაკვირვებისა და უკმაყოფილების შემდეგ, როდესაც პასუხს არაფრით უბრუნებდა კითხვაზე, თუ რატომ სთხოვდა მეპატრონე ბინის დაცლას, ბოლოს ასეთი რამ გაიგო: თუ გადამიხდით ორჯერ მეტს მაშინ დაგტოვებთ, თუ არადა აგერ, რუსებს შევუშვებ და ისინი უპრობლემოდ გადამიხდიანო. გვანცა მეუღლესთან ერთად იძულებული გახდა ბინა დაეტოვებინა.

ყველაფერი კი დაიწყო ასე... მას შემდეგ, რაც ვლადიმირ პუტინის ხელისუფლებამ უკრაინის წინააღმდეგ სრულმასშტაბიანი ომი დაიწყო, რუსეთი უამრავმა მოქალაქემ დატოვა. აღნიშნულ მიზეზებს შორის, ერთი მხრივ, რუსეთის შიგნით განსხვავებული აზრის გაძლიერებული დევნა და შესაძლო საომარი მდგომარეობისადმი შიში, მეორე მხრივ კი დასავლური სანქციების მიძიმე ეკონომიკურ შედეგებზე თავის არიდება სახელდება. ქვეყნის დატოვების მსურველი არაერთი ადამიანი ბოლო ან დროებით გაჩერებად რუსეთის მოსახლურ ქვეყნებს, მათ შორის, საქართველოს ირჩევს: რიგ შემთხვევებში, უძრავ ქონებაზე მოთხოვნა გაზრდილია, ისევე როგორც იმ რეისების ბილეთის ფასი, რომელთა მეშვეობითაც რუსებს საქართველოში მოხვედრა სურთ.

და არა ქირობით. მაგრამ, თვალნათელია, რომ საქართველოში რუსების შემოდინებისა და საყოველთაო განხილვების ფონზე, ბინების გაქირავებაზე ფასები, განსაკუთრებით ცენტრალურ უბნებში, მომატებულია. „ნეტგაზეთთან“ თბილისის უძრავი ქონების ბაზარზე მომუშავე სააგენტოების წარმომადგენლების განმარტებით, არსებული ბაზარი იმდენად მკვეთრად არის შეცვლილი ბოლო ორკვირიან მონაკვეთში, რომ ასეთი ვითარება არასოდეს ყოფილა. არსებული მდგომარეობა კი ძალიან არაპროგნოზირებად ფასებს ქმნის. გთავაზობთ, „ნეტგაზეთთან“ მიცემული ინტერვიუებიდან რამდენიმე ფრაზას, რაც, 10 მარტის მდგომარეობით ბაზარზე არსებულ ვითარებას ასახავს:

- „ვაკეპი 2-მოსახიანი, ახალი ბარამონტაჟული ბინა 500 ლოლარად შეიძლება ვერც იშოვოთ — ზოგჯერ 1000-იც შეიძლება მომთხოვონ“;
- „ისევ ვაკეპი 3-მოსახიანი კარგი ბინა შეიძლება 1500 ლოლარად ვაღარც ნახოთ“;
- „ბამქირავებლებს შორის არის ბანსხვავებები“
- „ისინი, ვინც ეს „ახალი ფასები“ არ იცის, ან არ ჰყვება ამ ისტორიას,

ფასს არ უმატებს და ძველ ფასში აძირავებს, მაგრამ ასეთივე რაოდენობა ცოტაა“;

- ვისთვისაც ფინანსები უფრო მნიშვნელოვანია, შეიძლება 2-მოსახიანი ბინა 800 ლოლარად გააძირავოს. ზოგჯერ მიტანსაც;
- საინტერესო ის არის, რომ ამ ფასად ეს ბინა მაინც ძირავდება. კლიენტსაც უღირს, რომ გადაიხალოს.
- „ახლა გვმონდა შემთხვევა, 3-მოსახიანი ბინას აძირავებდნენ 2500 ლოლარად, როდესაც რამდენიმე თვის წინ შეიძლება 5-მოსახიანი ბინა ვერ გააძირავებულყო 1000\$-ზე მეტად“...

ბოლო პერიოდში ყოველი ათი კლიენტიდან ერთი არის ქართველი, ერთი ბელორუსი, რვა კი - რუსი. ბაზრიდან თითქმის გამქრალია ქირობის მსურველი სტუდენტები. მაკლერების უმეტესობა ამბობს, რომ 500-600 ლარიანი ბინები ფაქტობრივად აღარ არსებობს. მათ შორის არც არაცენტრალურ უბნებში. მაკლერების, — და ზემოთ აღნიშნული რიცხვების, — აღწერილი ვითარება ჯიუტ სურათს ხატავს, რისი მიზეზიც, როგორც ISET-ის კვლევითი ინსტიტუტის უფროსი მკვლევარი, ლაშქო

კეშილავა ამბობს, სწორედ ახალი ვიზიტორების საკითხი უნდა იყოს: „ის, რომ ბაზარზე, ერთი შეხედვით, არალოგიკურად სწრაფი ზრდა გვაქვს ქირის ფასებზე, დიდი ალბათობით, რაიმე მაკროეკონომიკური ფონით არ იქნება გამოწვეული. ზრდა უფრო ნელი და ეტაპობრივი იქნებოდა, უბრალოდ მაკროეკონომიკური ფონით განაპირობებდეს, — ფასების ზრდის მოლოდინები და ა.შ. ალბათ, აქ უფრო საქმე გვაქვს იმასთან, რომ მნიშვნელოვნად არის გაზრდილი ბოლო პერიოდში რუსეთიდან და ბელარუსიდან ადამიანთა ნაკადების მოძრაობა“, — უბნება ეკონომისტი „ნეტგაზეთს“. იგი ორ მიზეზს ასახელებს:

- „ერთი მხრივ, ეს ადამიანები ქმნიან დამატებით მოთხოვნას ბინებზე, — ქირობენ ბინებს გარკვეული ვადით და, ალბათ, ეს გაზრდილი მოთხოვნა არის პირველი მიზეზი, რატომაც ფასები იზრდება“;
- მეორე მხრივ, გარდა რეალურად გაზრდილი მოთხოვნისა, აუიოტაჟიც საკმაოდ დიდია ამ მიმართულებით, რაც დამატებით მოლოდინებს, შეგრძნებებს აჩენს საზოგადოებაში, რომ მოთხოვნა გაზრდილია [რაც ფასის მომატების წინაპირობა ხდება]“.

ეკონომისტის თანახმად, ამ ეტაპზე რთული სათქმელია, ეს ფასები და ტრენდი რამდენ ხანს შენარჩუნდება, რადგან „ეს გეოპოლიტიკურ პროცესებთან არის დაკავშირებული, — რამდენ ხანს გაგრძელდება ომი, როგორი იქნება უკრაინის, რუსეთისა და ბელარუსის შიდა პოლიტიკა მიგრაციის ნაკადების კონტროლთან დაკავშირებით და ა.შ.“

არავინ იცის კიდეც რამდენი ადამიანი გვანცას ოჯახის მსგავსად. არავინ იცის, ქართული ბიზნესისა და „სტუმართმოყვარეობის“ ფონზე რამდენი ქართველი რჩება ბინისა და თავზე ჭირს გარეშე. ყველაფერი კი მაინც გვირავს დგომასთან და მხარდაშენარ ბრძოლაში ჩვენს ერთიანობასთან მიღის, რომელიც დღითიდღე უფრო სუსტდება და წელში იხრება. სამაგიეროდ, კი იძირება ქართული ბიზნესისა ანდაც „პატრიოტული“ ბიზნესის არსი.

მომზადდა
ჟურნალ ყანაშვილი

ომი ქაოსია, ომი ჯოჯოხეთია ...

ომი — სოციალურ-პოლიტიკური მოვლენაა, რომელიც სახელმწიფოებს, ხალხებს, ქრესტოვებს, კლასებსა და სოციალურ ჯგუფებს შორის სოციალურ-პოლიტიკური, ეკონომიკური, იდეოლოგიური, აგრეთვე ეროვნული, რელიგიური, ტერიტორიული და სხვა წინააღმდეგობების სამხედრო ძალადობის საშუალებებით გადაწყვეტის უკიდურეს ფორმას წარმოადგენს. ომს შედეგად მოსდევს საზოგადოებრივი ცხოვრების ყველა სფეროს — სოციალური, პოლიტიკური, ეკონომიკური, სულიერი — მდგომარეობის თვისებრივი ცვლილება. კაცობრიობის მრავალსაუკუნოვანი ისტორიის განძირა ომი და მშვიდობა ერთ-ერთ ყველაზე პრობლემატურ საკითხად რჩება, რადგან ადამიანებმა გამოსცადეს ომის გამანადგურებელი ეფექტები მსოფლიო თუ რეგიონული კონფლიქტების სახით, დღეს თითქმის ყველა თანხმდება იმაზე, რომ ომი არ არის კონფლიქტის გადაწყვეტის ეტიკურად გამართლებადი საშუალება. მიუხედავად ამისა, დღეს 21-ე საუკუნეში, ჩვენ ვართ მომსწრე საშინელი ომის, რომელსაც მრავალი უდანაშაულო ადამიანი ეწირება.

ომი უკრაინის წინააღმდეგ რუსეთმა „სპეციალური სამხედრო ოპერაციით“ 24 თებერვალს გამოთქინა დაიწყო და, როგორც ვლადიმერ პუტინმა თქვა, ის მიზნად ისახავს - „დემილიტარიზაციასა და დენაციფიკაციას“. კიევის დაკავებისა და უკრაინის „დენაციფიკაციისა“ და „დემილიტარიზაციის“ წარუმატებელი მცდელობის შემდეგ, რუსეთის პრეზიდენტმა ვლადიმერ პუტინმა გადაწყვიტა, რომ მათი ახალი მიზანი დონბასის „სრული განთავისუფლება“ა. დონბასში პუტინი, რა თქმა უნდა, აღმოსავლეთ უკრაინაში მდებარე დონეცკისა და ლუგანსკის ოლქებს გულისხმობს, სადაც რუსეთის მიერ მხარდაჭერილმა სეპარატისტებმა მნიშვნელოვანი ტერიტორია 2014 წლის კონფლიქტის შემდეგ დაიკავეს. დასავლელი ოფიციალური პირები აცხადებენ, რომ ისინი დონბასში რუსეთის სამხედრო კონტინგენტის გაორმაგებას ან გამამაგებას ელოდებიან. როდესაც პუტინი საუბრობს დონბასზე, ის გულისხმობს უკრაინის ნახშირისა და ფოლადის მწარმოებელ ძველ ზონას, რომელიც ბუნებრივი რესურსებით მდიდარია.

რუსეთის პრეზიდენტმა ვლადიმერ პუტინმა განაცხადა, რომ მისი ძალები უკრაინაში მამაცურად, ეფექტურად მოქმედებენ და იყენებენ ყველაზე თანამედროვე იარაღს. ამის შესახებ ინფორმაციას რუსული სახელმწიფო საინფორმაციო სააგენტო „ტასი“ ავრცელებს. სააგენტო „ინტერფაქსის“ ცნობით კი, კრემლის ლიდერმა აღნიშნა, რომ რუსეთს „სხვა გზა არ ჰქონდა“, გარდა იმისა, რომ დაეწყო სამხედრო ოპერაცია უკრაინაში რუსეთის დასაცავად. რუსეთის პრეზიდენტი დარწმუნებულია, რომ მისი ძალები მიზანს მიაღწევენ. „ეს ასე იქნება. ამაში ეჭვი არ მეპარება. მიზნები აბსოლუტურად ნათელია, ისინი კეთილშობილიურია. მთავარი მიზანია დონბასში ხალხის დახმარება“ - განაცხადა პუტინმა.

რუსი პოლიტოლოგის, ლეონიდ რაძიხოვსკის თქმით, „უკრაინის ირგვლივ აგორებული ხმაურის გარშე-

მო, რუსებს შეექმნათ შთაბეჭდილება, რომ კრემლმა დასავლეთის წინაშე წააგო“. ამის შესახებ მან ჭაქვინთან საუბარში თქვა. „რუსების თვალში რუსეთმა ზენოლას ვერ გაუძლო და უკან დაიხია. ეს ისეთივეა, როგორც შეჯიბრში, როცა ადამიანები ერთმანეთს თვალეში უყურებენ და ვინც პირველი ახამხამებს, წააგებს. კრემლისთვის, ეროვნული პრესტიჟის გაზვიადებული წარმოდგენებით, ეს სიტუაცია აბსოლუტურად მიუღებელია. ამიტომ, აუცილებელია რაიმე სანახაობრივი შესტის გაკეთება, რომ წაშალონ რუსების მასობრივი ცნობიერებიდან დანაკარგის სამწუხარო შეგრძნება,“ — თქვა მან. მისი თქმით, რუსეთის ჯარების მიერ უკრაინის სავარაუდო დაკავების შესახებ გავრცელებული ინფორმაცია სხვა არაფერი იყო, თუ არა — პიარი. რაც შეეხება ლუგანსკის და დონეცკის ე.წ. რესპუბლიკების აღიარების საკითხს, რაძიხოვსკი ამბობს, რომ კრემლისთვის აუცილებელია რაიმე სანახაობრივი პოლიტიკური შესტის გაკეთება, რომ როგორმე გაამართლოს ჯარების გაყვანა უკრაინის საზღვრიდან. რაძიხოვსკის თქმით, მოსკოვს, ამ მხრივ, მცირე არჩევანი აქვს, „იმის გამო, რომ უკრაინაში დაუყოვნებლივ შეჭრის საფრთხე

„დაპყრობითი ომის მამოძრავებელი ძალა სიძულვილი. ბოროტება და მომხვეჭელი სულია. ადამიანში ამ მდაბალი თვისებების აღძვრა-გადვივება, პიროვნების ჭეშმარიტი დანიშნულების რღვევა იმპერიის ბუნებიდან გამომდინარეობს, მისი პირდაპირი მიზანია, მისი არსებობის გარდაუვალი, აუცილებელი შედეგია“
ჭაბუა ამირეჯიბი.

მემამბოხე დონეცკის და ლუგანსკის საკანონმდებლო აღიარება, ნიშნავს მინსკის შეთანხმებების პოლიტიკურ სიკვდილს. შემოდია, მხოლოდ ვივარაუდო, რომ დონეცკის და ლუგანსკის აღიარება არ მოხდება. რუსეთის ხელისუფლებისთვის მნიშვნელოვანია უკრაინის მუდმივი საყვედურებისა და ბრალდებების ობიექტური მიზეზის შენარჩუნება. რაც შეეხება საინფორმაციო ომში წაგებას, სოლოვიოვებისა და მათი გუნდების დუეტი, ორ სახელმწიფო ტელარხზე, საჭირო და დამაჯერებელ სიტყვებს იპოვის, რომ რუსებს დამარცხება ბრწყინვალე გამარჯვებად წარუდგინოს“, — ამბობს ლეონიდ რაძიხოვსკი.

როგორც აღმოჩნდა რუსეთშიც არაერთგვარი დამოკიდებულებაა რუსეთ-უკრაინის ომის მიმართ. „უკრაინა ეს უბრალო სიტყვები ხომ არაა ხალხში ჩვენთვის. სწორედ უკრაინამ შობა რუსი ერი, გამოგვზარდა, ხალხში გაგვიყვანა, მოგვცა ჩვენ დამწერლობა, ჭეშმარიტი რწმენა და დიდი კულტურა.

შედეგი არ გამოიღო, გარკვეული ხმაურიანი პოლიტიკური გადაწყვეტილების მიღება რჩება“. ასე განიხილა იდეა, რომ მოხდეს დონეცკის და ლუგანსკის საკანონმდებლო დონეზე აღიარება და ეს გადაწყვეტილება გამოიყენონ მორიგ პიარკამპანიადა და იმის მცდელობად გაასალონ, რომ დასავლეთთან დაპირისპირებისას რუსეთი უკან არ იხევს, პირიქით. მაგრამ ამ შემთხვევაში კრემლი რისკავს, დაკარგოს პოლიტიკური ზენოლის ფუნდამენტურად მნიშვნელოვანი ბერკეტები, მის შეუპოვარ სამხრეთელ მეზობლებზე. აქამდე მოსკოვი, როგორც ცნობილია, უკრაინას (და არა უსაფუძვლოდ) ადანაშაულებდა მინსკის შეთანხმებების შეუსრულებლობაში. დონეცკის და ლუგანსკის აღიარებით კი, რომლებიც, ამ შეთანხმების მიხედვით, უკრაინის ნაწილია, კრემლი რეალურად თამაშობს პრეზიდენტ ზელენსკის თამაშს, რითაც ართმევს მინსკის შეთანხმებებს იურიდიულ ძალას. ამიტომ, მოსკოვი დღეს ურთულესი დილემის წინაშე დგას: ერთი მხრივ, მას ჰაერითი სჭირდება სანახაობრივი შესტის, როგორც რუსეთის მორიგი დიპლომატიური გამარჯვების დადასტურება და, მეორე მხრივ,

მაგიტომაც ჰქვია უკვე 1000 ნელზეა მეტია კიევის, „დედა ყველა რუსული ქალაქისა და რუსული ცივილიზაციისა“ ჩვენ სწორედ დნეპრის ნაპირებზე გავიზარდეთ, გავმდირდით, გავძლიერდით და მერე გადავიჭიმეთ ოკეანიდან ოკეანამდე. ახლა კი რას ვშვებით მთელი სიველურით და ბარბაროსობით დავესიეთ უკრაინას და ვაუპატიურებთ მშობელ დედას, რომელმაც ყველაფერი მოგვცა და ვცდილობთ ის მინასთან გავასწოროთ და გავანადგუროთ და ამას ვაკეთებთ რაღაცა საოცარი ალტკინებით და მონდომებით. თქვენ რუსო მამაკაცებო, გული არ გერევათ ამ საშინელებისგან და მარაზმისგან! როდემდე უნდა მიჰყვეთ ტირანს, რომელიც ცდილობს ჩვენში ადამიანობა, ჩვენი ფსევები, ჩვენი სული და გული გაანადგუროს!“ — ნერს რუსი რეჟისორი არკადი ტიგაი.

უკრაინის სამხედრო უწყება კი 12 აპრილს, მარიუპოლში რუსეთის მიერ ქიმიური იარაღის გამოყენების შესახებ აცხადებს. წინასწარი მონაცემებით, რუსმა ოკუპანტებმა სავარაუდოდ, ფოსფორის შემცველი საბრძოლო მასალა გამოიყენეს. ამის შესახებ უკრაინის თავდაცვის

მინისტრის მოადგილე, განა მალიარი აცხადებს. მისი თქმით, ამის შესახებ თავდაცვის სამინისტრო საქმის გამოძიების პროცესშია. „ამ დროისთვის, ჩვენ გავრცელებულ ინფორმაციას ვამონუმებთ, ვცდილობთ გავიგოთ, თუ რა იყო ეს. წინასწარი მონაცემებით, სავარაუდოა, რომ ეს იყო ფოსფორის შემცველი საბრძოლო მასალა. საბოლოო ინფორმაციას ოფიციალური პირი მოგვანიშნავს“, — დასძინა უკრაინის თავდაცვის მინისტრის მოადგილემ. ამავდროულად, მალიარმა ხაზგასმით აღნიშნა, რომ რუსეთის მიერ ქიმიური იარაღის გამოყენების რისკი ნამდვილად არსებობს და ამის ალბათობაც საკმაოდ მაღალია.

პრეზიდენტმა ვოლოდიმირ ზელენსკიმ განაცხადა, რომ მარიუპოლის დამცველები 10-ათასიან საოკუპაციო ჯარს უწევენ წინააღმდეგობას და თუ ქალაქის შენარჩუნება მოხერხდება, დამპყრობელი აღმოსავლეთ უკრაინისკენ გაჭრას ვერ შეძლებს. უკრაინის პრეზიდენტი მიიჩნევს, რომ აღმოსავლეთ უკრაინაში, კერძოდ, მარიუპოლში მიმდინარე ბრძოლები, ომის მთელ მსვლელობას განსაზღვრავს და თუ უკრაინის შეიარაღებული ძალები იქ დამარცხდებიან, რუსეთმა, ზელენსკის აზრით, შესაძლოა მოლაპარაკების პროცესი მიატოვოს და კვლავ დეოკუპირებული ტერიტორიების ოკუპაციას მიჰყოს ხელი.

მომდევნო ორი-სამი კვირის განმავლობაში აღმოსავლეთ უკრაინაში ბრძოლები გაძლიერდება, რადგან რუსეთი აგრძელებს ძალების გადახედვას ომში. ამის შესახებ ბრიტანეთის თავდაცვის სამინისტრო Twitter-ზე წერს. „რუსული თავდასხმები კვლავ ფოკუსირებულია უკრაინის პოზიციებზე დონეცკისა და ლუგანსკის მახლობლად, ბრძოლები გრძელდება ხერსონისა და ნიკოლაევის რაიონებში, ხოლო წინსვლა კრამატორსკისკენ განახლდა“, — ნათქვამია განცხადებაში. ამავე დროს, აღნიშნულია, რომ რუსული ჯარები აგრძელებენ ბელორუსიდან გაყვანას, რათა განაწილდნენ აღმოსავლეთ უკრაინაში ოპერაციების მხარდასაჭერად.

ცხოვრებისეულ ქართველი-ბსოქორის, ყვილაზე ჩახლართული და უაზრო ომი ბახლავით, ადამიანურ მოდგამთა შორის დაპირისპირება, რადგან იგი მოიპოვებს ყველასა და ყველაფერს, მას არ აქვს საზღვრები და აპრძალვ. „ტოტალური ბრძოლა წესების გარეშე“ რომელიც გამარჯვებული ლიც და დამარცხებულიც ადამიანია. უფრო ნათლად, რომ ვთქვათ: „ომი არის სრული უაზრობა“. ომი ქალაქობაა, რომელსაც აუარაგებელი რთულად ანაზღაურებადი ან საერთოდ აუნაზღაურებადი და მანბრეპვი შედეგები მოაქვს. მისთვის რაიმე ეტიკური წესების მოგება არ აქვს მას მორალურად გამართლებულ ქმედებად, რადგან იგი საფუძვლად ეწინააღმდეგება უნივერსალურად აღიარებულ ადამიანურ ღირსებას, უფლებასა და თავისუფლებას.

მომზადდა
ხათუნა პენაშვილმა

„ინტელექტუალური საკუთრების ზოგადი კურსით“ დაინტერესებული პირებისთვის

საქართველოს ინტელექტუალური საკუთრების ეროვნული ცენტრი - საქპატენტი ინტელექტუალური საკუთრების მსოფლიო ორგანიზაციასთან (WIPO) თანამშრომლობით, რამდენიმე წელია, სთავაზობს სფეროში დაინტერესებულ პირებს, ქართულ ენაზე შემუშავებულ „ინტელექტუალური საკუთრების ზოგად კურსს“ (DL101GE). აღნიშნული კურსი მსოფლიოში ინტელექტუალური საკუთრების დარგში განათლების ცენტრის, WIPO-ს აკადემიის პირველი დისტანციური კურსია, რომელიც საქპატენტის მიერ ქართულ ენაზე ითარგმნა და უსასყიდლოდ ხელმისაწვდომი გახდა ყველასთვის. საქპატენტის სასწავლო ცენტრის მიერ ორგანიზებული DL101GE-ს გაზაფხულის სესიაზე, რეგისტრაცია გახსნილია და მათ ვისაც აინტერესებს ინტელექტუალური საკუთრება 27 აპრილამდე შეუძლიათ რეგისტრაციის გავლა. რა სარგებელი მოაქვს ინტელექტუალური საკუთრების საფუძვლების ცოდნას ნებისმიერი ადამიანისთვის, რა უპირატესობები აქვს და კონკრეტულად, როგორია DL101GE-ს სასწავლო პროცესი, დეტალებზე „ინტერპრესნიუსი“ საქპატენტის სასაქონლო ნიშნების და გეოგრაფიული აღნიშვნების დეპარტამენტის პირველი სამმართველოს უფროსს, დეა ჭიჭინაძეს ესაუბრა.

- უპირველესად, რომ გვითხრათ, რატომ უნდა გავიაროთ ინტელექტუალური საკუთრების ზოგადი კურსი (DL101GE)?

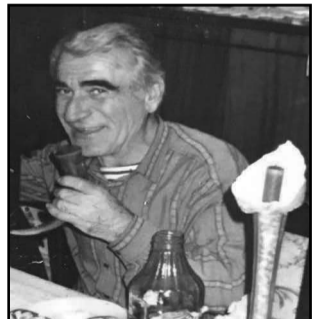
- ნებისმიერ ჩვენგანს ყოველდღიურად შეხება აქვს ინტელექტუალურ საკუთრებასთან, ქმნის და იყენებს მას, ამიტომაც თანამედროვე მსოფლიოში მნიშვნელოვანია, რაც შეიძლება მეტ ადამიანს ჰქონდეს ინფორმაცია ინტელექტუალური საკუთრების უფლებების დაცვისა და მისი მნიშვნელობის შესახებ. აუცილებელია ვიცოდეთ ინტელექტუალური საკუთრების უფლებების დაცვის მექანიზმები, რომ დავეიცავთ საკუთარი და არ დავარდეთ სხვისი ინტელექტუალური საკუთრება. ინტელექტუალური საკუთრების თუნდაც ზოგადი ცოდნა სამეზობლო საქმიანობის წარმატების ერთ-ერთი მნიშვნელოვანი ნიშანია. შესაბამისად, ინტელექტუალური საკუთრების დაცვისათვის აუცილებელია საბაზისო განათლება. საკუთრების სხვა უფლებების მსგავსად, ინტელექტუალურ საკუთრებაზე უფლებები გამოგონებულს, საავტორო უფლების მფლობელს, სასაქონლო ნიშნისა თუ დიზაინის მფლობელს, თავისი ქმნილებიდან სარგებლის მიღების შესაძლებლობას აძლევს. DL101GE-ს მიზანია, ცნობიერების ამაღლება ინტელექტუალური საკუთრების დაცვის მნიშვნელობის შესახებ, რათა უფრო მეტი ადამიანი დაინტერესდეს, შექმნას ღირებული ინტელექტუალური საკუთრების ობიექტები, რაც ზოგადად ქვეყნის ეკონომიკის განვითარების ერთ-ერთი ნიშანია. დარგში ცნობიერების ამაღლება საქპატენტის პროიტექტულ მიმართულებებშია და DL101GE ამის ნათელი მაგალითია. კურსი WIPO-ს მხარდაჭერით შემუშავდა, მისი გავლა ნებისმიერ პირისთვის უსასყიდლოდ არის შესაძლებელი, დისტანციურ რეჟიმში, ამასთან, ქართულ ენაზე.

- ვინ უძღვება კურსს?
 - როგორც მოგახსენებთ, კურსი ინტელექტუალური საკუთრების მსოფლიო ორგანიზაციის WIPO-ს მიერ არის შემუშავებული და მას WIPO-ს მიერ სერტიფიცირებული ტუტორები უძღვებიან, რომელთაც დარგში მუშაობის მრავალწლიანი გამოცდილება აქვთ და მათი გადამზადება WIPO-ს აკადემიის მიერ პერიოდულად ხორციელდება. ყველა მოდულს თავისი ტუტორი ჰყავს, რომლებიც სადისკუსიო ფორუმზე მონაწილეებს პრაქტიკულ განსახილველ საკითხებს სთავაზობენ, ატარებენ ვებინარებს და პასუხობენ მონაწილეების მიერ დასმულ შეკითხვებს. თეორიულ ცოდნასთან ერთად, კონკრეტული საკითხების პრაქტიკული განხილვა უადვილებს მონაწილეებს მასალის ათვისებას.

- რას მოიცავს DL101GE კურსის პროგრამა?
 - კურსი 13 მოდულს მოიცავს და ფარავს ინტელექტუალური საკუთრების ყველა ობიექტს: საავტორო და მომიჯნავე უფლებებს, სასაქონლო ნიშნებს, გეოგრაფიულ აღნიშვნებს, დიზაინს, პატენტებს და ახალ ჯიშებს. ასევე, სპეციალური მოდული ეთმობა არაკეთილსინდისიერ კონკურენციას, ინტელექტუალურ საკუთრებასა და განვითარებას და შესავალს ტრადიციულ ცოდნაში, ტრადიციულ კულტურულ გამოხატულებებსა და გენეტიკურ რესურსებში. მოდულებს ახლავს აუდიო ჩანაწერებიც, რაც მონაწილეებს მასალის უკეთ გააზრებაში ეხმარება. კურსის ხანგრძლივობა 6 კვირაა, თუმცა დროს მართვა მონაწილეს დამოუკიდებლად შეუძლია. როგორც უკვე აღვნიშნე, კურსზე დაიშვება ნებისმიერი ადამიანი, მათ შორის, ინტელექტუალური საკუთრების ობიექტების შემქმნელი. მაგალითად, სასაქონლო ნიშნის მოდულში განხილული საკითხები დაეხმარება დაინტერესებულ პირებს, გაიგონ, თუ რა შეიძლება დარეგისტრირდეს სასაქონლო ნიშნად. ასევე, გეოგრაფიული აღნიშვნების მოდულის მასალებიდან მონაწილეები გაიგებენ, თუ როგორ შეიძლება პროდუქტზე რეგისტრირებული გეოგრაფიული აღნიშვნის გამოყენება. ასევე, ის, თუ როგორ გამოგონებას იცავს პატენტი და რა კრიტერიუმებს უნდა აკმაყოფილებდეს ის. საავტორო უფლების მოდულიდან, დაინტერესებულ პირებს შესაძლებლობა ექნებათ გაიგონ, თუ რისი დაცვა შესაძლებელია საავტორო უფლებით და ა.შ.

- კიდევ რა დამატებითი სარგებელი შეიძლება პირს მოუტანოს DL101GE-ს გავლამ?
 - კურსის ბოლოს საქართველოს ინტელექტუალური საკუთრების ეროვნული ცენტრის - „საქპატენტისა“ და ინტელექტუალური საკუთრების მსოფლიო ორგანიზაციის (WIPO) ერთობლივი, საერთაშორისო სერტიფიკატი გაიცემა. იმ პირებისთვის ვისაც სურვილი აქვს საბაზისო კურსის გავლის შემდეგ კიდევ გაიდრამონ ცოდნა ინტელექტუალური საკუთრების დარგში, ეს სერტიფიკატი WIPO-ს აკადემიის უკვე სპეციალიზებულ კურსებზე დასვების ნიშანია. სპეციალიზებული კურსები, როგორცაა საავტორო უფლებები და კურსის სასაქონლო ნიშნების, გეოგრაფიული აღნიშვნებისა და დიზაინის შესახებ არ არის უსასყიდლო, მაგრამ, საქპატენტის ინიციატივით და WIPO-ს მხარდაჭერით, იმ ათ მსმენელს, რომელიც ფინანსური გამოცდას წარჩინებით ჩააბარებს და ყველაზე მაღალი ქულბის მფლობელებს, დაუფინანსდება მისთვის სასურველ, ერთ კურსზე სწავლა.

ამირან (ბუჭა) ბაღდავაძე

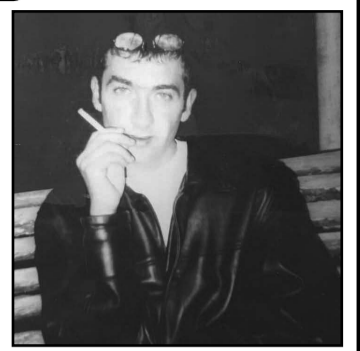
ამირან (ბუჭა), ხომ ასე გეძახდნენ ვანელები დიხაშოში, შენს საოცნებო ვაშლარაში. სულ პირზე გეკერა დიხაშო ვაშლარა. ჩვენთან ახალი წელი სხვანაირად იცინა, აღდგომასაც სხვანაირად ხვდებიანო. ვერაფრით ვერ შეიყვარე „სხვა სახლი, მეორე „კახეთის“ კუთხე. აქ მარტო იმიტომ იყავი, რომ რეზიკოს ვერ ელეოდი. უზომოდ გიყვარდა შენი ვანი, რომელსაც ძილში და ცხადში სულ ყოველ წუთს ახსენებდი. ამირან, თვალის პრობლემით შეწუხებულე გამოგვჩა მხედველობიდან, რომ გული გაგვეკონტროლებინა და წუთებში გამომეცალე ხელიდან. „ძალიან ცუდად ვარო“ - 2015 წლის პარასკევს, 26 ივნისს, ღამის 11 საათზე წარმოსთქვი ეს სიტყვები და ვერაფერი გიშველეთ. ამის მერე ვარ გაოგნებული, გაწუმებული და გაჩერებული. ეხლა მივხვდი, რა სუსტი ვყოფილვარ. შენით ვყოფილვარ ძლიერი.

მე რას გავხდებოდი, შენი ოცნების ასრულებად, შენი ბიძაშვილ-მამიდაშვილები ყველანი მომემხარნენ და წაგასვენეს შენებმა, ვანიდან ჩამოსულემა. იქ კი ისე შეგხვდნენ და ჩაგესტენ, როგორც ფილმებში, ჩემო ამირან. მშობლების გვერდში და ერთადერთი გარდაცვლილი დის საფლავის შუაში სამარეც დაგახვედრეს და დაგაბიზავს, როგორც გინდოდა. სულ ამბობდი, მე როცა მოკვდები, ვანში უნდა დავიმარხო და ასეც მოხდა.

იმ მომენტში მარტო იმაზე ვფიქრობდი, ღმერთო, ოღონდაც მოვიდნენ ბიჭები, ამირანს ეს ნატვრა აუსრულონ, მერე რაც გინდა, მოხდეს-მეთქი. ეხლა ვანაშობ. მანდღან რომ მამოვდი, თავი არ ამილია მაღლა, არც გზა მაინტერესებდა, არც ირგვლივ ხალხი. ასე მეგონა, მაინდა ჩამოსვლის მერე მოხვიდოდი ვანიდან თითქოს. მანდ დარჩი შენ და მე ნამოვდი. ეს ხომ რეალობაა, მაგრამ სიმართლე არ მინდა დავიჯერო... ნათელში იყავი, ძვირფასო ადამიანო. უფალმა დაგიმკვიდროს სასუფეველი იქ, სადაც მართალნი განისვენებენ. დაველოდები იმ დღეს, როცა ზეციურ სოფელში ისევ შეგხვდებით ერთ-მანეთს. ღმერთის ებარებო!

ჟჟჟუნა და რაზიკო

ზაზა პოპიაშვილი

შენ ოცდაშვიდი გაზაფხული იკმარე მხოლოდ! მეთექვსმეტედ...ფიქრიც კი მზარავს, რომ ასე გაზაფხული მოვა უშენოდ, ჩემო ზაზა.

ქრისტე აღსდგა, ზაზა! მეთექვსმეტედ ვხვდებით უშენოდ, შვილო. 16 წლის წინ, 24 აპრილს, აღდგომის ბრწყინვალე დღესასწაულის, ბრწყინვალე შეიდეულის პირველსავე დღეს, უფალმა მიიბარა შენი ღამაზი სული.

16 წლის წინ სიყვარულსა და სიცოცხლეს აფრქვევდი, ყველა გიყვარდა, შენს ღამაზ ცოლ-შვილს ეფერებოდი, მათით ხარობდი, რას წარმოვიდგენდით, რომ ასეთი ხანმოკლე აღმორჩნდებოდა შვილი სიცოცხლე. გყავდა ერთგული მეუღლე და ანგელოზი შვილი. ათას გეგმებს აწყობდით სამომავლოდ, მაგრამ უღმობელმა სიკვდილმა აღარაფერი გაცალა. ამ ქვეყნიდან მაშინ წახვედი, როცა შენს საყვარელ ნათიას და პატარა ლიკას სჭირდებოდი.

სად გეძებო, ჩემო ზაზა? ცაში რომელი ვარსკვლავის ციმციმს მივამსგავსო შენი ღამაზი მწვანე თვალების ბრწყინვა? ჰაერის რომელი მხრიდან ჩამოქროლებოდა ეკონოს დედას შენი მოფერება?

მხოლოდ 27 წელი, მარად ახალგაზრდობა, ასეთი იყო შენი ბედისწერა, რატომ? ამას ვერაფერს პასუხობს, რადგან ღმერთმა ასე ინება და რჩეულებს შორის მოგიჩინა ადგილი.

დედ-მამის მწუხარება უსაზღვროა, არანაირი გასაჭირი არ უტოლდება შვილის დაკარგვას, შვილისა, რომელმაც სიყვარულისა და სიცოცხლის ფასი ასე კარგად იცოდა.

16 წელი დედას აღარ უნახიხარ, შვილო, შენზე დანთებული ყველა ცრემლიანია, მოგიკვდეს დედა. შენი სული მფარველი ანგელოზად მოუვლინე შენს ლიკას, მას ხომ სიზმარივით ახსოვხარ, ის ხომ მხოლოდ 4 წლის იყო. ახლა 20 წლის არის, ჩემო ზაზა.

რაც დრო გადის, უფრო მიჭირს უშენობა, ვერ ვეგუებო იმ აზრს, რომ აღარ მყავხარ. უზომოდ მენატრები, შვილო. ყველაფერი ისევ სიზმარი მგონია და მინდა, ერთ დღესაც გავიღვიძო, დაგინახო, გულში ჩაგიკრა, მოგეფერო, დაგინახო, გულში ჩაგიკრა, მოგეფერო, დაგიკოცნო ღამაზი თვალები და გითხრა: „ძალიან მომენატრე, ჩემო სიცოცხლე, მიყვარხარ და აღარ მიმატოვო მეთქი“, ძალიან მენატრები, შვილო და ისეთი ძლიერია ეს მონატრება, რომ თავს ვეღარ ვერევი, გისმობ, გეძახი, მაგრამ არ მპასუხობ. სიცოცხლე სასჯელად მიქციე, შვილო. შენი ძმა ფრთამოტეხილი ჩიტვივით დადის, ძალიან უყვარვარ და ენატრები. შენს სიყვარულს შენს შვილში იკლავს.

შენს მშობლებს, შენს ახლობლებს, შენს მეგობრებს მხოლოდ ისლა დაგვრჩენია, გავისხენოთ შენთან დაკავშირებული ყველა ღამაზი წუთი და მოგონება, მოვიდეთ საფლავზე, მოვეფეროთ შენს ღამაზ სევდიან თვალებს, ავანათოთ საწითელი და ვილოცოთ შენი ღამაზი სულისთვის.

შენი ოჯახი

თამაზ უზუნაშვილი

მეორე აღდგომა მოდის, ძმაო, რაც შენ ჩვენს გვერდით აღარ ხარ. ვერც დრომ განკურნა და ვერც მინამ გააგრია ის დიდი ტკივილი, რომელიც შენი გარდაცვალებით არის გამოწვეული. რაც დრო გადის, უფრო დიდია მონატრება. ენატრები შენს ოჯახს, ცალკულად და რჩენილ მეუღლეს. მიუხედავად შეილების დიდი მცდელობისა, რომ დედა მარტო არ იყოს, ის არ ტოვებს იმ კერას, საიდანაც შენ სამუდამოდ დაემშვიდობე.

ცხოვრებას ვეჩვენებ უშენოდ, თუ ამას შეჩვევა ჰქვია. შენი გაზრდილი შვილიშვილები ყოველდღე გიხსენებენ. „პაპამ მოგიტანა, ეს პაპას ხელშეხებულია“ და ა.შ. ასევე ენატრები მარის, რომელსაც შვილიშვილებთან არ არჩევდი, უფროს შვილიშვილს ეძახდი და ყოველთვის ზრუნავდი მასზე.

მოდის აღდგომა, თამაზი, მაგრამ ის სიხარული არ არის, შენს სიცოცხლეში რომ იყო. გავყურებ გზას, მაგრამ შენ არსაიდან აღარ მოდიხარ. შენი მეუღლე, შვილები და შვილიშვილები მოდიან ჩემთან. ვცდილობ, ისე დავხვდე, რომ უშენობა არ იგრძნონ, მაგრამ რამდენად ვასრულებ ამას, არ ვიცი.

ძმაო, კიდევ ერთხელ გილოცავ აღდგომის ბრწყინვალე დღესასწაულს! მსუბუქი იყოს შენს მკერდზე დაყრილი მინა. ღმერთმა სასუფეველი დაგიმკვიდროს კეთილი ადამიანო.

ლაბარა (დოდო) უზუნაშვილი

გიორგი ბონაშვილი

15 აპრილი - ხომ შენი დაბადების დღეა, მეხუთე დაბადების დღე, მეხუთე გაზაფხული მოვიდა უშენოდ, ჩემო გაუხარებელი, სიცოცხლეზე და შენს პატარა სალომეზე თვალდარჩენილი - ჩემო გიო, მოგიკვდეს ბაბო. 29 წლის გახდი, მაგრამ, ვინ დავაცადა სიცოცხლე და ამ ასაკამდე მიღწევა, შვილო. ვინ იცის როგორი ღამაზი და ტანადი ვაჟკაცი დადგებოდი ამ 5 წელიწადში. ძალიან გვაკლიხარ, გიო. ძალიან ძნელია მონატრება საყვარელი ადამიანის - შვილიშვილის, ვისზეც დიდი ამაგი და სიყვარული მიმიძღვის. 5 წელია, თვალცრემლიანი გავყურებ გზას, მაგრამ ამოღე, შენ აღარსად ჩანხარ. ვიტანჯებით უშენოდ, შვილო, განადგურებული და უბედური დედა, და-ძმა. შენი ერთადერთი და პატარა დისშვილი გყავს, შვილო, ძია გახდი, მაგრამ შენ ვერ შეესწარი ვერაფერს. შენი ერთადერთი დანატოვარი შვილი - სალომე, წელს სკოლაში მივიდა. ბევრი მაქვს მოსაყოლი შენთან. მინდა, შვილო, ჩაგიხუტო და ბევრი რამე მოგიყვე. მოვალთ 15 აპრილს, დაბადების დღეს მოგილოცავთ, ფერადი ყვავილებით მოვკაზმავთ შენს სამუდამო სასუფეველს. მოგიწყავთ ცრემლით, დაგინთებთ უამრავ საწითელს და უფალს შევავედრებთ შენს ღამაზ, სპეტაკ სულს. იძინე მშვიდად, ჩემო მონატრებავ! ჩემო დიდო ტკივილო. უფალს ებარებოდე, შვილო გიორგი (გონა).

დიდი მონატრებით: ბაბო ნაირა თიმურაშვილი, პაპა თიმურაზ ზამთრაშვილი - ბიძა-ბიცოლა, ბიძაშვილები.

ფასდაკლება ქართულად - ანუ სალაროსთან გასრუბული იმედები

თუკი ვინმეს გამოუცდია ახალი ფეხსაცმლით გამოწვეული ტკივილი, უნდა ითქვას, რომ მას ყველანაირი თუ არა, ერთ-ერთი „მნიშვნელოვანი“ ტკივილისთვის მაინც გაუძვლია. ვერ გეტყვით, ეს ტკივილი რამდენად არის სხვა გაუსაძლისი ტკივილის მსგავსი, მაგრამ, საკმაოდ მძაფრ რეალობასთან შეგუებას მაინც გვაძლავს. ანდაც გვაძლავს, მინიმუმ, ექსტრემალურად ახალი ფეხსაცმლის ყიდვას. ფეხსაცმლის მოულოდნელად ყიდვის პირველი ეფექტი, ხომ მისი სიხარულია. ახალი ფეხსაცმელი ახალ მიზნებამდე რომ მიგიყვანს - აი, რაღაც ამის მსგავსი.

თქვენი არ ვიცი, მკითხველო, მაგრამ მე და ახალი ფეხსაცმელი ვერასდროს ვმეგობრობდით. მუდმივად იმის მტკიცებაში ვიყავი, რომ ახალი ფეხსაცმელით შორს ნავიდოდით, მაგრამ, ეს „შორი“ მანძილი, ყოველთვის, როგორც წესი, მხოლოდ თვალსაწიერამდე მონიშნული სახლები და მალაზიები აღმოჩნდებოდა ხოლმე. არავითარი ახალი ფეხსაცმელი არ შეედრება იმის ცოდნას, რომ გზის ბოლოს ან შენი სახლია, ან სკვერი, სადაც ბედად შეიძლება თავისუფალი სკამიც აღმოჩნდეს, ან ფეხსაცმლების მალაზია, ანდაც უბრალოდ მალაზია, სადაც ნებისმიერ ფასად უნდა იყიდო ჯოჯოხეთიდან დახსნის რაიმე საშუალება.

გააზრებული ჯოჯოხეთი მაშინ იწყება, როდესაც ახალ ფეხსაცმელში, იმის იმედით, რომ ის მნიშვნელოვან დღეს მაინც არ გაგიცრუებს მოლოდინებს, ფეხს ნაზად შეასრიალებ. ფეხსაცმელი ამ იმედს მაშინ დაგაკარგვინებთ, როდესაც რამდენიმე მეტრს გაივლით და მიხვდებით, რომ რაღაც ისე ვერ ნავიდა. „პირველად ჩაცმის ეფექტი და სიხარული“ საღვთო ქრება. მზად ხართ სამყარო გადაატრიალოთ, რომ რაიმე სასურველი იპოვნოთ. ფეხშიშველ სიარულზეც კი თანახმა იქნებით, ოღონდ შვევა იგრძნოთ. ამ დროს რაზე ფიქრობთ? ფიქრობთ სადმე, როგორმე იაფად შეიძინოთ „ერთი დღით მაშველი“ ალტერნატიული ფეხსაცმელი, რაც ყოფას შეგიძლავს.

და, აი ასპარეზზე ფასდაკლებებიც ჩნდება... ისინი თქვენს საშველად პირველივე მალაზიიდან გეგვებთან... თითქოს მათი ხმებიც კი გესმით: „ქალის კედი მხოლოდ 6 ლარი, 10-ის ნაცვლად“, „წლის ტრენდი - სპორტული კომპლექტი + ქალის მოდური ბოტასი, მხოლოდ ჩვენთან, დიდი ფასდაკლებით“, „შემოდით, იყიდეთ და სალაროსთან მიიღეთ ფასდაკლება ნებისმიერ ნივთზე“ და კიდევ უამრავი „მაცდური“ ხმა თქვენს გარშემო. თქვენც სხვა გზა არ გაქვთ, რადგან ჯერ კიდევ ახალი ფეხსაცმლის მიერ მოგვრილ „პირველ სიხარულს“ „ეთამაშებით“. ყველაფერი რაც კლებასთან ასოცირდება, ადამიანისთვის, ძირითადად, მაცდურია. აი, მაგალითად, წონის კლება, გადასახადის კლება, ფას-დაკლება, თუნდ მაშინაც კი, როდესაც ეს რეალობასთან არც ისე ახლოა. ქალაქზე დაწერილ ფასმაჩვენებელს თუ მესამე ფენას მოაცლით, ამაში ნამდვილად დარწმუნდებით. ქართული „სეილი“ ხომ ზუსტად იმით გამოირჩევა, რომ საწყისი ფასი გაცილებით ნაკლებია, ვიდრე ე.წ. ფას-დაკლება.

გეტყვით ორ სიტყვას, თუ როგორ მეგობრდებით და შორდებით თქვენ, ფასთა ცდუნება, ახალი ფეხსაცმლის ახალი სიხარული და ფასთა კლება. ყველაფერი კი იწყება ასე:

შედიხართ ხმათა საცდუნებელში. ძალით თავს მოხვეული ახალი ფეხსაცმელი ისევე გეძახით და თავბრუს გახვევით ამ სიტყვის უკვე პირდაპირი მნიშვნელობით. რომელ ერთს უნდა გაუძლოთ? ფასთა ცდუნებისგან მოგვრილ თუ ახალი ფეხსაცმლის მიერ „უეცრად“ ნაჩქარი სიხარულის თავბრუსხვევას? არჩევანი პირველის სასარგებლოდ კეთდება. ფასთა ცდუნება იმარჯვებს. ახალი ფეხსაცმლის სიხარული კუთხეში დგას და მაინც არ ნებდება. სიხარული, რაც უნდა იყოს, ჯოჯოხეთი იმეორებს, რომ ახალ გზებამდე მიგიყვანთ. ფასთა ცდუნება კი კიდევ უფრო ამძაფრებს ამ გრძნობას.

შედიხართ პირველივე, საოცრად თანამედროვე და კარგ ქსელურ მალაზიაში. ყველაფერი რომ თავის ადგილზე დევს, ყველაფერს რომ თავის ფასი ადევს, ყველაფერი რომ ერთ სივრცეშია და ხვდები, მთელი მალაზიის ანრილების გარეშე სად რას უნდა

მიაგნო. მოკლედ, ქართული რეალობისთვის უიშვიათეს ადგილას ხართ. ფასთა ცდუნება მაშინ იწყებს აქტიურობას, როდესაც სხვა ფეხსაცმლების სექციაში ხვდებით. ახალი ფეხსაცმლების სიხარული პანიკას იწყებს და უფრო მაგრად გეჭიდებათ, რომ არსად გაუშვათ. სხვა ფეხსაცმლები სულ ახლოს არიან. მიდიხართ, არ ყოვნიდებით, არჩევთ და დგება თქვენთვის სასურველი, მაგრამ ახალი ფეხსაცმლისთვის ბედკრული ნაბი: თქვენ ის უნდა მიატოვოთ. ცხოვრება მასავით ტკბილ-მწარეა, განმორებაც საჭიროა ხანდახან, რომ უფრო უკეთესად იგრძნოთ თავი. ერთი, ორი, სამი... და თქვენ დაშორდით ახალი ფეხსაცმლის პირველ სიხარულს. მეორე სიხარულის ჯერი დგება. პლუს ფასთა ცდუნებაც ბედნიერია. თქვენ ის იპოვნეთ, თანაც ერთი შეხედვით არც თუ ისე ძვირად, თითქმის ნახევარ ფასად, ვიდრე ელოდით.

ფას-დაკლება კი თანაგვერდობაა. ფასთა ცდუნება ჯიბეში გიძვრებათ. ახალი ფეხსაცმლების ახალი სიხარული ბედნიერებისგან ნკმუტუნებს და ფასთა ცდუნებისკენ მირბის - თქვენ სალაროსკენ. ფასთა ცდუნებისა და ახალი ფეხსაცმლების ახალი სიხარული ადგილზე შემდებთან, როდესაც ფასთა დაკლება სალაროსთან, ერთი ნაბიჯით დაშორებულს, ზურგიდან გეპარებათ და გეუბნებათ: „ძვირფასო მომხმარებელო, იმედები უნდა გაგიცრუოთ, მაგრამ ჩვენ სტანდარტულ ფასებს ვუბრუნდებით, ცოტა, სულ ცოტა დაგაკლდათ, და ყველაფრით ბოლომდე ისიამოვნდებით, ფასთა ცდუნებითაც, ახალი ფეხსაცმლის ახალი სიხარულით და მეც დაგიმეგობრდებით, მაგრამ...ცხოვრება მწარე-ტკბილია. რეალობას დაუბრუნდით“.

ის ქრება... ფასთა კლება ქრება. სალაროდან 1 ნაბიჯის დაშორებით. რჩებით იმედგაცრუებული და გულნატკენი. ამ დროს მეც, თქვენც და სხვასაც ყველაფერი გვაინყვდება, გარდა ნატკენი ფეხის პულსაციისა. თუმცა, ფასთა ცდუნება და ახალი ფეხსაცმლის ახალი სიხარული მამხნელებენ, გამხევენებენ, კიდევ უამრავ ადამიანს ამხნევენ: „ყველაფერი ხდება, ქვეყანა ჭრელია, ვერაფერს გახდები, მთავარია, ჩვენ გყავართ, მომავალში ისინაელი, რომ ყველაფერი რაც ბრწყინავს, ოქრო არ არის და ყველაფერი რაც გესმის და წერია, არც თუ ისე ახლოსაა სიმართლესთან. ყველა საუთარ თავზე ფიქრობს, მაინც. ბოლო ესაა“.

ფასთა ცდუნება და ახალი ფეხსაცმლის ახალი სიხარული მთავარად გამოგვიჩვენებს. მაღაზიიდან გამოსვლისას კი დანახავით, რომორ ბაიკი უნდა ფას-თა კლება ვიტყვიან შორის, უმთავრად გაგიღიებთ, თვალსაც ჩაგვიკრავთ და მოხმარებაში გაუჩინარდება.

შუშუნა ყანაშვილი

მგზავრობა კიდევ გაქვირდა...

საწვავის გაძვირებამ ტრანსპორტზე ფასები გაზარდა. დედოფლისწყაროში საქალაქთაშორისო ტრანსპორტით გადაადგილებისას მგზავრებს 8 ლარის ნაცვლად 10 ლარის გადახდა უნევთ. მძღოლების განცხადებით, ისინი დიდხანს თავს იკავებდნენ ფასის მატებისგან, მაგრამ საწვავის გაძვირებამ მათ სხვა გზა არ დაუტოვა.

„ჩემს „კლიენტებს“ ოჯახის წევრებისგან ვერც ვანსხვავებ, ამიტომ მგზავრობის გაძვირებისგან დიდხანს ვიკავებდი თავს, უხერხულობის განცდა მქონდა, მაგრამ დიზელის საწვავზე ფასი 4 ლარამდე ავიდა და ამან სხვა გზა აღარ დამიტოვა“ - ამბობს გაზეთ „შირაქთან“ ერთ-ერთი მძღოლი. მის აზრს იზიარებენ დედოფლისწყარო-თბილისის სამარშრუტო ტაქსის სხვა მძღოლებიც.

დედოფლისწყარო-თბილისის მიმართულებით მოძრავი ტაქსის ფასი საწვავის გაძვირებამდე 10 ლარი ღირდა. როგორც მგზავრები აცხადებენ, ახლა კერძო ტაქსით

მგზავრობის საფასური 15 ლარამდე გაიზარდა. ამ ფაქტს უარყოფს ზოგიერთი ტაქსის მძღოლი და აცხადებს, რომ მგზავრობის საფასური არ შეცვლილა და ის კვლავ 10 ლარია, ინფორმაციის გაგრძელებას კი სამარშრუტო ტაქსების მიერ მიზანმიმართულ ჭორად ნათლავს. რამდენიმე დღის წინ, ამ ბრალდების გამო, სოციალური სივრცე „საქმის გარჩევის“ ველად გადაიქცა - მძღოლები დისტანციურად უმტკიცებდნენ ერთმანეთს თავიანთ სიმართლეს. საბოლოოდ გაირკვა, რომ ტაქსების ნაწილი 10 ლარად ემსახურება მგზავრებს, მეორე ნაწილი კი 15 ლარს ითხოვს და ეს არა ჭორი, არამედ ფაქტია, რომელსაც მგზავრები თავად აფიქსირებენ.

დედოფლისწყაროში შიდა ტრანსპორტიც გაძვირდა. დედოფლისწყარო-წნორის მარშრუტის ღირებულება 5 ლარი, ხოლო სოფლებამდე-არბოშიკი, ზემო მანხანანი, მგზავრობა 2.50 ლარი გახდა. რაც შეეხება ქედების მიმართულებით მგზავრობის ღირებულებას, მან 4 ლარი შეადგინა.

მოსახლეობა აცხადებს, რომ მგზავრობის გაძვირება მათ ზიზიზა უკვე აისახა, ამიტომ აღვიანებენ ცდილობენ, რაც შეიძლება იშვიათად იმგზავრობენ. მგზავრობის რიცხვის კლებაზე საუბრობენ მძღოლებიც. ისინი აღიარებენ, რომ ტრანსპორტზე ფასების ზრდის ერთ-ერთი მიზეზი, სანავის გაძვირებასთან ერთად, მგზავრობის რიცხვის საბრძოლო შემცირებაც იყო.

ინგა შიოლაშვილი

ულოცავენ!

ლადო ნასრაშვილს!

ლადიკო, გილოცავ დაბადების დღეს, გისურვებ ჯანმრთელობას, სიხარულს პირად ცხოვრებაში. შენს გაზრდაში რთული გზა გამოვიარე, შვილო, მინდოდა, რომ ყოფილიყავი წარმატებული და კარგი ახალგაზრდა, მიაღწიე კიდევ შენი ცოდნით და ნიჭით. გისურვებ ყოველთვის წინსვლით გეგლოს, სიხარულო. უფლის კალთა გფარავდეს.

შენი დედა ლუიზა

აპრილი		დეკემბერი		ფიცი		საბათი		ყარო	
ორშაბათი 18.04	სამშაბათი 19.04	ოთხშაბათი 20.04	ხუთშაბათი 21.04	პარასკევი 22.04	შაბათი 23.04	კვირა 24.04	ორშაბათი 18.04	სამშაბათი 19.04	ოთხშაბათი 20.04
დღე	ღამე	დღე	ღამე	დღე	ღამე	დღე	დღე	ღამე	დღე
20°	7°	23°	10°	23°	9°	19°	7°	18°	7°
19°	8°	19°	9°						

გამომცემელი შპს „შირაქი“
დირექტორი ინგა შიოლაშვილი
რედაქტორი ნაირა გორაშვილი-პოპიაშვილი
წერილში მოყვანილ ფაქტებსა და ციფრებს პასუხს ავებს ავტორი.

სარედაქციო კოლეგია: შუშუნა ყანაშვილი (ეურნალისტი); ელზა ხარაშვილი (სტილისტ-მენეჯერი); ხათუნა ბენაშვილი (კორექტორი); ნათელა პოსტაშვილი (ბულაღტერი); ნინაზი ჯანაშვილი (ოფის-მენეჯერი); მზინა ქანაძე (საქმის მწარმოებელი).
გაზეთი აიწყო და დაკაბადონდა „შირაქის“ კომპიუტერულ ბაზაზე.
ყოველკვირეული გამოცემა იბეჭდება შ.პ.ს „კოლორ პრესის“ სტამბაში.

რედაქციის მისამართია: ქალაქი დედოფლისწყარო, ფიცი-მანის №18, ტელ. 0 356 22 22-85; 598 72-18-72 (დირექტორი) 591 09-24-65 (რედაქტორი)

რეგისტრირებულია დედოფლისწყაროს რაიონის სასამართლოს მიერ, №6014-468.